FOR

FIRKLØVERET.

SØVANG,

DEN 29. JULI 1889.

191

Mel.: Vintern rasat.

Nu igjen om gamle Moer vi synger,
Otti Aar er svundet hurtigt hen,
Bølgen endnu lige lystigt gynger
Op mod Foden af et landligt Hjem.
Tidens Gang kun lidet paa hende tager,
Hun er stadig virksom og tilfreds,
Og Humøret hende ei forsager,
Naar hun er i sin Familiekreds.

Nys der Bryllup var med Sang og Tale,
Søn og Datter blev forenet smukt,
Til et Tempel alle Husets Sale
Blev omdannet, fyldt med Blomsterduft.
„Gamle“ Moer og Fatter var saa glade,
Mindedes en længst forsvunden Tid,
Da de sad ved fyldte Glas og Fade,
Og til Skjæbnen fæsted' troligt Lid.

Tider skifte — rastløs gaar det atter
fremad — Andre tager nu Jer Plads;
Her jo sidder „unge“ Moer og Fatter,
Li'som dengang I ved fyldte Glas.
Sølverkrands har prydet deres Dage,
Hædret blev han nys — saa stem nu i:
For Firkløv'ret mange Timer glade —
Hurrah hurrah! tvende Gange ni.

I. S. L.

Kjøbenhavn. — Nielsen & Lydiche.